

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg vil gerne takke for de mange positive til-sagn, der er givet omkring dette lovforslag. Jeg forstår dog på flere af ordførerne, at spørgs-målet om klageadgangen ønskes drøftet yderli-gere.

Jeg kan godt forstå de indvendinger, der er kommet, og jeg er da også villig til at se på det i udvalget. Jeg forstår også på de udtalelser, der er faldet, at man ikke har nogen gode råd at give mig, men det kan da være, vi kan komme frem til dem i fællig i udvalget.

Hr. Jacob Sørensen rejser to spørgsmål. Det ene af dem vedrørte forhandlingsudvalgets sammensætning, og det var i øvrigt flere andre ordførere inde på. Jeg vil godt sige, at det jo ikke er noget, vi har fundet på af os selv. Jo, vi har nok fundet på det, men det er indført i lov-forslaget efter forhandling med Amtrådsfore-ningen. Så det er altså ikke noget, der kommer bag på Amtrådsforeningen; de bliver ikke sure, de ved det i forvejen.

Når man så spørger, hvorfor der skal 3 re-præsentanter ind, så ligger det ganske klart sådan, at hvad der laves på sygesikringsområ-det har meget stor indflydelse på hele det om-råde, som dækkes af indenrigsministeriet, nem-lig sygehusvæsenet, og omvendt. Derfor er det udmærket at være i ganske nær kontakt med dette område. For så vidt angår finansministe-riets repræsentant skyldes det, at københavner-overenskomsten ligger under finansministe-rens ressort. Derfor er det også praktisk, at han, ud over det at han sidder på pengekassen, er repræsenteret i udvalget.

Jeg mener vedrørende det andet spørgsmål, hr. Jacob Sørensen rejste, om kiropraktorbe-stemmelsen, at det nuværende forslag nøjagtig svarer til det, hr. Jacob Sørensen selv fremsatte i 1974, men jeg forstår, at der er tale om, vi skal se på en 2 års prøvetid i en ny ordning. Jeg er ikke sikker på, at det skulle være nød-vendigt, men vi kan jo kigge på det i udvalget.

I øvrigt ligger der i socialudvalget en lang række besvarelser fra 1974 omkring reglerne for uddannelse af kiropraktorer og hvad deraf følger, således at jeg håber, at man meget hur-tigt kan få dette lovforslag gennem udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til soci-aludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om æn-dring af lov for Færøerne om den offentlige sygeforsikring. (Begravelseshjælp, sygehusop-hold m.v.).

(Lovforslag nr. L 134. Fremsat 2/12 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Johan Nielsen (S):

Dette lovforslag er en forenkling af den be-stående lov. Lad mig med det samme under-strege, at der ingen penge er i det og en ganske uvæsentlig administrationsforøgelse. Lad mig også understrege, at de færøske myndigheder og regeringen er enige om det, så jeg håber, at det får en meget hurtig og meget velvillig be-handling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om æn-dring af toldloven.

(Lovforslag nr. L 136. Fremsat 2/12 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Camre (S):

Det foreliggende forslag til ændring af told-loven er et stykke EF-følgelovgivning. Det er således, at med Danmarks indtræden i fælles-markedet ophører jo de hidtidige regler efter en overgangsperiode om en selvstændig for-toldning, en selvstændig toldtarif for det, dan-ske område. Når overgangsperioden er endeligt udløbet den 1. januar 1978, vil det være såle-

[Camre.]

des, at varer, der indføres fra lande uden for fællesmarkedet til Danmark, skal fortoldes efter den for EF gældende fælles toldtarif og EFs forskellige forordninger om toldsuspension og toldpræferencer, og dermed ophører den selvstændige danske toldtarif og bestemmelserne i toldloven herom at være gældende.

Der er en lang række tekniske ting i dette lovforslag, og jeg skal ikke gå i detaljer med dem. Jeg skal blot nævne nogle enkelte ting.

Der er et afsnit om det, der kaldes aktiv og passiv forædling, og om reglerne for at indføre varer fra udlandet, altså fra området uden for EF, til brug for sådan forædling eller bearbejdelse eller reparation af varer. Det vil være sådan, at disse varer som hidtil ikke skal fortoldes, når de varer, hvori de på den ene eller den anden måde indvirker i produktionsprocessen, bliver genudført. Der sker ikke nogen væsentlig ændring, ikke nogen forringelse i adgangen til toldfrihed i forhold til de i dag gældende regler, men rent teknisk er bestemmelserne altså anderledes.

Jeg skal også nævne, at lovforslaget indeholder en begrænset udvidelse af adgangen til at oplægge varer i toldoplæg, dog således at dette skal være ved grænsetoldsteder, hvor der er en betydelig import.

Endelig er der regler, som gør det muligt administrativt at opkræve en afgift på 200 kr., hvis en importør afgiver en fortoldningsbegæring for sent. Det er således i dag, at man er pligtig at indgive en fortoldningsbegæring senest 7 dage efter, at man har indført en vare fra udlandet. Der forekommer op imod 150.000 overskridelser af denne frist, hvilket giver toldvæsenet en lang række arbejdsopgaver med at rykke for disse begæring. Her har man ikke ønsket i egentlig forstand at straffe eller ikende folk en bøde, men hvis man indgiver en for sen begæring, så skal man betale et ekstra ekspeditionsgebyr på 200 kr., og man har så samtidig udvidet fristen til 10 hverdage. Det må betragtes som værende hensigtsmæssigt, at man lægger dette pres på for at få afviklet fortoldningen inden for en rimelig tid.

Lad mig sige, at det foreliggende lovforslag indebærer et ophør af adgangen til for os danskere at føre økonomisk politik ved hjælp af egne toldsatser. Hermed kan man ikke sige at der sker nogen vældig stor ændring, fordi vi jo allerede i vidt omfang er ophørt med at føre økonomisk politik over toldsatserne igennem

de frihandelsaftaler, som har været truffet inden dansk medlemskab af fællesmarkedet. Men det er klart, at vi i påkommende tilfælde ikke uden videre eller ikke i det hele taget kan bruge tolden som et middel i vores økonomiske politik. Vi har vel sidst gjort det i 1971, da man indførte en 10 pct. importafgift, som ikke var en egentlig told i den forstand, at den gjorde forskel på forskellige varer, men som havde et rent importregulerende sigte. Aftaler af den art eller lovgivning af den art vil ikke kunne gennemføres i fremtiden, og man må gøre sig klart, at det lægger et større tryk på andre former for økonomisk politik. Men i det hele taget må man erkende, at i tiden efter anden verdenskrig, hvor toldsatser og importreguleringer er blevet afviklet, har tolden spillet en stadig mindre rolle som økonomisk redskab, og nu mister vi den altså som nationalt økonomisk styreredskab.

Jeg skal anbefale en grundig udvalgsbehandling af det foreliggende lovforslag, som altså skal være gældende fra næste 1. januar.

Brixtofte (V):

Det foreliggende lovforslag består af en række forskellige punkter, hvoraf venstre kan tilslutte sig størsteparten, men på et enkelt punkt kan venstre ikke på det foreliggende grundlag tilslutte sig lovforslaget.

Når det drejer sig om at gennemføre konsekvensbestemmelser af, at Danmark nu endeligt er med i en toldunion, er det klart, at venstre noterer med glæde, at vi nu fuldt og helt er med i toldunionen til gavn for forbrugerne, til gavn for virksomhederne, til gavn for hele det danske samfund.

Når det gælder en ændret fortoldningsordning, således at man laver en afgift, hvis man afleverer for sent, i stedet for alle disse rekvisitioner, ja, så er venstre også med. Det betyder, at man kan spare personale på det område, og det hilser vi velkommen.

Med hensyn til det tredje punkt, vedrørende toldoplæg, kan venstre tilslutte sig, at man også uden for frihavne og basishavne, hvor man ellers har givet adgang til toldoplæg – og der tænkes naturligvis på en ganske bestemt geografisk del af Danmark – giver ministeren myndighed til at give adgang til toldoplæg.

Men det fjerde punkt kan venstre ikke tilslutte sig. Det er forslaget om, at man skal gennemføre reglerne fra EF om aktiv og passiv

[Brixtofte.]

forædling i denne form og under den forudsætning, at det skal betyde, at der bliver 10 til 12 flere beskæftiget inden for det område. Det er jo sådan i dag med reglerne for materialtoldgodtgørelse, at hvis man køber råvarer i tredjelande, så skal man betale told, når man importerer det. Til gengæld kan man, hvis man eksporterer varerne igen bearbejdet til tredjelande, få godtgjort tolden for importen af råmaterialerne. I stedet for denne ordning ønsker man ifølge EFs direktiv, at man tillader toldfrihed ved import fra tredjelande mod til gengæld at kontrollere, at man så ikke anvender større mængder end det, man har indført toldfrit. Til gengæld får man lov til at opkræve et depositum svarende til toldens størrelse. Så har jeg forstået det sådan – og jeg vil godt have det bekræftet af ministeren – at det bliver sådan efter en ny ordning, at når man så eksporterer varerne, så får man godtgjort sit depositum i takt med, at man har eksporteret mængder svarende til den mængde råvarer, man har importeret.

Med andre ord er der tale om, at man ved at gå over til nogle nye regler i virkeligheden gør præcis det samme som i dag, præcis det samme. Men bare fordi man ikke må kalde det for materialtoldgodtgørelse, men skal kalde det for depositum, ja, bare derfor må man ikke anvende de nugældende danske regler. Ifølge bemærkningerne til lovforslaget skulle de nye regler, der i realiteten ingen forskel giver i forhold til i dag, betyde, at der skal ansættes 10–12 mere inden for det område. Samtidig med at man skriver i en betænkning om toldvæsenets arbejde og organisation fra maj 1976 på side 55:

»Efter overgangsperiodens udløb vil der kun kunne ydes toldgodtgørelse ved udførsel til tredjelande og for tredjelandsmaterialer, hvorefter antallet af bevillinger må forudses reduceret til godt halvdelen«.

I forvejen har det forhold, at vi har fået en toldunion, og at der er kommet en særlig materialtoldgodtgørelsesordning i forhold til EF-landene, hvor vi ikke mere har told, betydet en besparelse i personalet. Nu skal vi alligevel netto ansætte 10–12 mere inden for det område som følge af, at man går over til nogle regler, der i realiteten er nøjagtig de samme som de regler, der er gældende i dag. Man skal bare kalde tingene ved et andet navn.

Derfor synes vi i venstre, at det ikke kan være rigtigt, at man umiddelbart accepterer disse nye regler med dette krav til mere personale. Vi er i venstre ikke i tvivl om, at man måske på andre områder inden for toldvæsenet har behov for mere personale, at man alt i alt har behov for mere, og vi mener derfor, det er forkert, at man binder 12 mennesker mere til et arbejde, som i realiteten er nøjagtig det samme som det, man udfører i dag.

Ove Jensen (FP):

Jeg kan tilslutte mig hr. Camres udtalelse om, at vi er ophørt med at føre en økonomisk politik herhjemme. Det viser tallene på betalingsbalancen og statsfinanserne også med al tydelighed. Hvis dette lovforslag om ændring af toldloven vedtages uændret, som det her er fremsat af ministeren for skatter og afgifter, så har folketinget fremover ingen indflydelse på hverken toldtariffer, nedsat told eller toldfri indførsel. Det, der er tilbage, når De europæiske Fællesskaber har truffet deres bestemmelse, tager skatteministerens sig af ved de bemyndigelser, der er tillagt ham bl. a. i §§ 3 og 4.

Fremskridtspartiet er imod sådanne ministerbemyndigelser, og vi vil formentlig under lovforslagets videre behandling stille ændringsforslag gående ud på, at det er folketinget, der fastsætter de bestemmelser, der skal gælde vedrørende indførsel af varer.

De ændringer i toldloven, der er nødvendige af hensyn til vort medlemskab af fællesmarkedet, må vi acceptere. Vil man have fordelene, må man også tage ulemperne med. Men det er et spørgsmål, om vi ikke i nogle tilfælde er for imødekommende over for EF, f. eks. med forslagens § 1, nr. 13, om ændring fra materialtoldgodtgørelse til bestemmelser om aktiv og passiv forædling. Det forekommer ikke rimeligt, at vi for at opfylde bestemmelserne i et EF-direktiv skal have mere administration herhjemme, end vi har i forvejen. I dette tilfælde er der tale om en ekstraudgift på over 1 mill. kr., og man kan stille spørgsmålet, om det i alle tilfælde er nødvendigt at efterkomme sådanne direktiver til punkt og prikke, når de reelt kun giver mere besvær og flere udgifter for både myndighederne og erhvervslivet og dermed i sidste instans for skatteyderne.

Hvad gør de andre EF-lande, specielt de store lande? Opfylder de alle direktiverne?

[Ove Jensen.]

Hvis ikke, så er det vel heller ikke nødvendigt, at vi skal gøre det. Kan skatte- og afgiftsministeren give et svar på, om de andre lande opfylder alle EF-direktiver, og også forklare, hvad forskel der er på et EF-direktiv og en EF-forordning?

Heldigvis er der jo stadig flere områder, hvor der ingen EF-bestemmelser er, f. eks. vedrørende toldsuspension. Dér har de nationale myndigheder selv afgørelsen.

Forslaget om at indføre en ekspeditionsafgift på 200 kr. ved for sen indgivelse af varedeklarationen kan vi tilslutte os under forudsætning af, at de besparelser på personaleområdet, der omtales i bemærkningerne til forslaget, kan holde.

Vi går i høj grad ind for en forenkling af administrationen, og der er ganske givet mange ting, der kan forenkles inden for toldvæsenet.

Gudme (RV):

Man kan jo ikke sige, at der er tale om et samlet princip i dette lovforslag. Det er derimod snarere en blandet pakke, hvor man har benyttet den anledning, som gennemførelsen af EFs almindelige toldtarif som Danmarks toldtarif ved nogle doskel den 1. juli 1977 og den 1. januar 1978 er, til at tage andet med på læsset. Så vidt jeg kan bedømme, så er det andet, man har taget med på læsset, rimeligt og fornuftigt, og derfor er indstillingen fra mit parti, at vi i hovedtræk kan tilslutte os dette lovforslag.

For et enkelt medlems vedkommende havde bemærkningerne karakter af et hjertesuk i anledning af, at vor egen toldtarif nu bortfalder og erstattes af EFs toldtarif: Sukket er selvfølgelig forståeligt, men det er jo et suk, der kommer som en konstatering af noget, der blev besluttet for mere end 4 år tilbage. Ved folkeafstemningen i 1972 og ved tilslutningen den 1. januar 1973 til EF vidste vi jo, at dette måtte blive konsekvensen, og jeg finder ingen grund til nu bagefter at spekulere på, om man kunne have andre ordninger. Når man tilslutter sig en toldunion, må den logiske konsekvens være, at de ni lande, der er inden for denne toldunion, har en fælles toldtarif.

Med hensyn til det spørgsmål, som ligesom kommer i hælene på de umiddelbare EF-konsekvenser, nemlig spørgsmålet om det nye kapitel om aktiv og passiv forædling, må jeg er-

kende, at ved den første gennemlæsning konstaterede jeg for det første, at det var svært stof, og for det andet måtte jeg med den overbevisningskraft, der jo altid ligger i de pæne taler, man skriver ovre i ministerierne, sige, at det lød da rigtigt. Men da jeg nu hørte hr. Brixtoftes indvendinger og derved blev klar over, at han havde i hvert fald det forspring for de fleste af os andre, at han her talte om noget, som han virkelig vidste noget om, så blev jeg lidt tøvende. Derfor vil jeg gerne sige, at der er vist al god grund til i udvalget at drøfte, om det er sådan, som hr. Brixtofte siger, at vi i virkeligheden gennemfører med nogle andre ord og nogle andre begreber det samme, som vi har for øjeblikket, og bare skal have nogle flere folk til at administrere det samme. Hvis det er tilfældet, synes jeg nok vi kan have brug for i skatte- og afgiftsudvalget at drøfte, om det ikke er fuldt foreneligt med EFs principper at opretholde de samme regler, hvis de giver det samme resultat med en mindre anvendelse af arbejdskraft.

Det beherskede forslag til udvidelse af adgangen til at oprette toldoplæg, som der er tale om, kan vi tilslutte os. Det er jo rigtigt, at man ikke skal have toldoplæg både her og dér, fordi de medfører betydelige statslige udgifter, men det er på den anden side en imødekommelse af handelslivet, at der er toldoplæg dér, hvor der virkelig kan være et behov for det. På et tidspunkt, hvor den effektive rente er 16, 17, 18 pct., er det naturligt, at man ikke skal udtage sine varer af toldoplægget, før man virkelig har brug for dem.

Endelig vil jeg gerne sige med hensyn til den forenkling, som er det sidste punkt i forslaget, at den kan vi fuldt og helt tilslutte os. Det er ikke særlig ønskeligt, at man har 150.000 overtrædelser af en regel om året og unnlader at straffe dem med bøder, sådan som der er hjemmel til. Det er vel principielt retsstatens princip, at når folk overtræder dens love, skal man straffe dem. Det er da bedre at gøre det, som man gør her, nemlig at sige, det koster en afgift, hvis man kommer, ikke mere som nu 7 dage, men 10 dage efter den tid, hvor man skulle have været der, og denne afgift sætter vi til et fast beløb. Vi har gjort det samme med hensyn til parkeringsovertrædelser. I gamle dage fik man en bøde for det, nu betaler man en afgift. Det er jo nøjagtigt det samme her. Det er både enklere og fornuftigere. Ikke

[Gudme.]

nogen bødesag, som man ikke rejser, men derimod en afgift, som automatisk forfalder. Dette sidste punkt giver vi ufortøvet tilslutning til.

Ømann (SF):

Dette er jo et forslag, der ikke egner sig til en stor snak her i folketinget, men egner sig til udvalgsbehandling, for så vidt angår detaljerne. Men alligevel er der måske nok grund til at markere, at her opgiver vi efter vores indmeldelse i EF et af vores sidste valutaværn, nemlig tolden. Jeg siger ikke, at tolden altid er blevet anvendt i Danmarks Rige på den bedste måde, men jeg siger alligevel, at anvendt fornuftigt kunne den være et valutaværn. Det er den altså ikke mere, og det synes jeg lige fortjener et par ord i denne forbindelse.

Med hensyn til de detailforslag, som findes her, så synes jeg nok, at alt det, der er forbundet med denne aktive forædling, fortjener en nøjere gennemgang. Jeg vil gerne være med til, ligesom andre ordførere har sagt det her, at se nøje på det. Det er i hvert fald en forudsætning for, at vi skal gå med til at indføre ekstra administration, og hvad ved jeg, at samtlige EF-medlemmer gør det samme.

Med hensyn til toldoplagerne er jeg positivt indstillet til den formulering, det har fået her.

At spare tolderne ulejlighed ved at indføre en afgift kan nok være fornuftigt. Jeg sætter et spørgsmålstejn ved, om 200 kr. over for en vareleverance på 1 eller 2 eller 3 mill. kr. er tilstrækkelig til, at folk sætter sig hen og skriver i rette tid. Men det kan vi jo drøfte.

I øvrigt er der knaphed på toldere, i den forstand at de er overført til EF-opgaver fra meget, meget mere givende opgaver, nemlig det at sammenholde momsoplysningerne med indkomstbeskatningen; det er der faktisk ikke arbejdskraft tilbage til. Allerede af den grund er jeg positivt indstillet over for at spare ulejligheden med at sætte tolderne til at sende rykerskrivelser ud.

Jeg ved ikke, hvordan vi i den sidste ende vil stille os til dette lovforslag. Det højeste, vi kan tvinge os op til, er nok at unnlade at stemme under hensyn til det monument, som det betegner over denne indlemmelse i EF og vores fortsatte afgivelse af manøvreringsmuligheder.

Hagen Hagensen (KF):

Det forslag, som vi her behandler om ændring af toldloven, er jo nødvendigt, da over-

gangsperioden for Danmarks indtræden i EF på dette område udløber med udgangen af i år. En fælles toldtarif for EF-landene, der skal gælde fra det kommende år, understreger fællesskabet, frihandelsområdet, der vel egentlig er EFs inderste tanke.

Det var ønskværdigt, om de fælles toldregler i EF for Danmarks vedkommende kunne blive så smidige og så lette at forvalte, som det nu er praktisk gørligt. Det gælder også for Grønlands inddragning under toldområdet.

Vi kan i princippet tilslutte os forslaget, hvis enkelte bestemmelser dog nøje må gennemgås under udvalgsarbejdet, navnlig med henblik på om muligt at søge en forenkling af toldopgaver både hos erhvervslivet og hos toldforvaltningen, idet udvidelse af dennes ressourceforbrug bør søges undgået. Dette siges med henblik på reglerne om aktiv og passiv forædling, som mildt sagt virker noget kunstige, og om hvilke jeg vel kan nøjes med at slutte mig til, hvad tidligere ordførere har sagt: lad os se nøjere på det. Det siges også om bestemmelserne om toldoplæg og fremgangsmåden ved fortoldning, herunder den foreslåede ekspeditionsafgift ved overskridelse af den af ministeren tilsagte forlængede frist.

Ligeledes kan der være grund til at overveje, hvilke bemyndigelser der bør tillægges ministeren. I udvalget ønsker jeg i øvrigt at få et skøn fra ministeren over, hvad ekspeditionsafgiften kan antages at indbringe.

Må jeg så i øvrigt på kanten af disse forslag have lov til at fremdrage et forhold, som vi gang på gang vender tilbage til. Det er spørgsmålet om grænsehandel, som nok må tages op til fornyet overvejelse. Det er jo ikke umiddelbart et toldspørgsmål, det er vel nok så meget afgifterne, der i kraft af deres størrelse på nogle områder frister til letfærdig omgang med, hvor meget man må tage ind, for ikke at sige til egentligt smugleri. Denne grænsehandel blev for nylig draget frem både fra De samvirkende Købmandsforeningers side og fra Dansk Arbejde, hvis formand, den tidligere finansminister Poul Møller, i dag i Erhvervsbladet har skrevet noget ganske afgørende om spørgsmålet, som jeg nok vil sige peger på, at det er hver enkelt af os, der som forbruger er med til at gøre denne grænsehandel til et problem. Også Provinshandelskammerets formand, Mogens Aasted, har for ganske nylig draget frem, at dansk detailhandel på grund af de ulige afgiftsvilkår ikke har nogen chance for at træffe

[Hagen Hagensen.]

modforanstaltninger over for den konkurrence, som grænsehandelen påfører dem. Jeg vil gerne have, at vi kommer til at se på dette forhold.

Til slut som et lille kuriosum blot dette. Det er sjældent, der findes trykfejl i lovforslag, men i bemærkningerne til § 1, nr. 18, står som begrundelse for ændringen, hvorefter toldvæsenet kan opkræve told og afgifter af varer, der udføres fra toldområdet:

»Forslaget er foranlediget af, at EF undertiden pålægger udførelsen af visse varer eksportafgifter.«

Det er godt, vi ikke er nået så langt, men at vi nøjes med at have afgift på udførslen.

Arne Bjerregaard (KrF):

Efter alle de kloge ord, der er sagt om dette forslag, skal jeg ikke bevæge mig nærmere ind i materien, men kun sige, at ud fra en positiv indstilling til fællesmarkedet skal vi også positivt se på det, der ligger i dette forslag.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg lyttede med stor opmærksomhed til hr. Camres tale. Den var i overordentlig grad interessant. Jeg må sige, den var præget af en EF-logik, som er mig og tilsyneladende også hr. Camre fremmed. Der var ikke mange argumenter i den, der ikke kunne føre hen til den simple danske logik, vi havde indtil 1972, at dette forslag skulle man sige nej til. Jeg havde naturligvis ikke ventet, at noget sådant ville ske, men jeg synes i al fald, at det nærmer sig terror at lade hr. Camre anbefale et sådant forslag, samtidig med at alle argumenterne går på, at vi mister det ene styringsredskab efter det andet. Det har han ret i, men det betyder åbenbart ikke så meget. Der blev nævnt 1971, hvor vi lavede en faktisk importregulering eller valutaværn, eller hvad man vil kalde den importskat. Formen var jeg ikke særlig tilfreds med, men noget sådant kan vi i al fald ikke gøre i fremtiden.

Jeg er også spændt på, hvad skatteministeren vil svare på den bemærkning, der faldt i diskussionen fra ordførernes side, om de store lande agter at overholde reglerne. For hvis det er sandt, hvad der er tilgængeligt i vesttyske, italienske, engelske og franske tidsskrifter, så ikke alene agter de ikke at overholde, men de har ikke overholdt de direktiver. De overholder de direktiver, der passer sammen med

deres nationale og økonomiske interesser, og de bruger den magt, som er forbundet med at være en stormagt.

Det er allerede sagt, at dette forslag er en følge af Danmarks medlemskab af EF. Det er en storsindet politik i en tid, hvor vi har større underskud på betalingsbalancen, end godt er – det har man talt meget længe om – hvor vi har underskud på handelsbalancen på 19 mia kr. og en udlandsgæld på 38 mia kr. I en sådan tid går man ind på at forværre de muligheder, Danmark har for at beskytte sine egne interesser, ved at virkeliggøre den totale toldfrihed. Vi vil komme til at leve i gæld og arbejdsløshed, vi vil komme til at mangle disse styringsredskaber, som i perioder er nødvendige for at beskytte dansk beskæftigelse og dansk produktion.

Lad os bare prøve at kigge på et par eksempler. Liberalismens højborg, Amerika, har siden efter krigen og til dato gennem GATT sikret, at de til enhver tid kan indføre kvantitative restriktioner til støtte for den amerikanske landbrugspolitik. Disse regler har EF ikke rørt ved, vil ikke røre ved eller tør ikke røre ved. Det betyder, at USA har total handlefrihed i EF, men EF kan ikke eksportere frit til USA. Hvis vi tager en lang række foderstoffer fra USA, så bliver de helt afgiftsfrie og uden begrænsninger af nogen art, mens USA kvoterer indførslen af landbrugsprodukter fra EF og i særdeleshed fra Danmark. Resultatet kender vi alt for godt. Jeg skal bare nævne to tal: USA udførte for 25 mia dollars landbrugsprodukter i 1975 og indførte for kun 9 mia dollars. I EF var forholdet det modsatte. EF udførte i 1975 kun landbrugsprodukter for 7 mia dollars, men indførte for 30 mia dollars. Der har vi faktisk toldfrihedens resultat.

Det er også på den baggrund, vi ubetinget går imod opgivelsen af dette redskab, der ved fornuftig anvendelse – jeg siger ikke, at tolden skal være som nu, men ved fornuftig anvendelse – kunne garantere en vis nationaløkonomisk beskyttelse; her er tale om prisgivelse overhovedet.

Jeg ved ikke, om ministeren kan forklare folketingset, hvorfor der er prisforskelle i EF, når tolden er ophævet og dumping er forbudt, og hvorfor der fortsat er dumping. Jeg vil gerne høre det. De, der troede på fri handel og liberalisme i EF, må også kunne forklare prisforskellen i detailledet. Når regeringen fremsætter forslag om ophævelse af den dan-

[Knud Jespersen.]

ske toldlov, når virkeligheden har spaltet EF op i ni forskellige priszoner, når beskæftigelsen er mere truet end noget tidligere år efter anden verdenskrig, så må det have en forklaring ud over, at man har fået besked på det fra Bruxelles.

Dette er ikke ansvarlig, men uansvarlig politik, og det er et ansvar, som må bæres af de partier, der knytter deres skæbne – og desværre også nationens – til fællesmarkedet, et ansvar, som historien end ikke vil kunne fritage dem for.

Vi er da også i den interessante situation, at Vesttyskland i dag har en stor landbrugseksport til England, der udelukkende er baseret på subsidier og prisforskelle i EF. Det tager denne opgivelse af vores nationale beskyttelse overheadet ingen hensyn til.

Skal man endelig nævne noget, som har foruroliget mange – og jeg forstår på aviserne også skatteministeren – så er det, at for første gang siden vikingetiden tager danskere på juleindkøb til fællesmarkedslandet England og London eller foretager grænsehandel i fællesmarkedslandet Vesttyskland.

Jeg behøver vist ikke at sige, at dette forslag til opgivelse af denne beskyttelse kan vi ikke deltage positivt i.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg vil gerne takke for en forholdsvis positiv modtagelse af lovforslaget. Lad mig starte mine bemærkninger med at sige, at vi har jo i hele perioden, i hvert fald efter anden verdenskrig, deltaget i en lang række internationale forhandlinger, indgået en lang række internationale aftaler med henblik på at begrænse de restriktioner på verdenshandelen, der lå i kraft af tolden. Vi har trin for trin reduceret den betydning, som tolden har haft for landene som handelspolitisk og økonomisk-politisk instrument. Det knytter sig ikke alene til vort medlemskab af EF. Det er en proces, som er gået meget stærkt op gennem 1950erne og 1960erne. Det er det første, jeg gerne vil sige.

Man kan godt som hr. Knud Jespersen indtage den holdning, at man skal sige nej til lovforslaget. Jeg er nødt til at sige, at det ændrer i realiteten næsten ikke ved den faktiske tilstand. Beslutningen om det fælles toldområde traf vi ved vores indtræden i EF. Vi har siden da af-

trappet satserne med visse procenter pr. år, og vi er nu i den situation, at det er de næstsidste rester, der forsvinder her pr. 1. juli 1977, og den resterende del forsvinder pr. 1. januar 1978. Det vil sige, at vi kunne godt opretholde de dele af den danske toldlov, som vi foreslår ophævet, men det vil ikke have nogen reel betydning.

Det synes jeg er værd at understrege, også i relation til hr. Knud Jespersens spørgsmål til mig, om jeg kunne fortælle, hvorfor der er prisforskelle i EF. Ja, det kunne jeg da fortælle meget om. Jeg kan i hvert fald fortælle hr. Knud Jespersen, at der er meget lidt af dette, der knytter sig til forskelle i tolden, og det er meget lidt af det, der har knyttet sig til det i ganske mange år. Med de forskelle, der er i omkostningsniveauer, i renteniveauer og i mange andre ting, er det klart, at der også bliver en forskel i de priser, detailhandelen må tage for varerne.

Til hr. Hagen Hagensen vil jeg gerne sige, at jeg er enig i, at der ligger et problem omkring grænsehandelen, men jeg er nødt til at sige, at det har ikke noget med det lovforslag, vi har til behandling her, at gøre, og jeg tror ikke, man kan måle nogen virkning af den toldforskel, der er tilbage mellem Danmark og Tyskland, ved at aflæse prisforskellen mellem Danmark og Tyskland. Derfor tror jeg, vi skal behandle det spørgsmål ved en anden lejlighed.

Jeg har svaret hr. Ømann på dette med det økonomisk-politiske instrument.

Derpå vil jeg gerne vende mig til det, som både hr. Brixtofte og hr. Gudme og flere andre har været inde på, spørgsmålet omkring aktiv og passiv forædling. Jeg vil godt først sige, at det forslag, der ligger her, bygger på et direktiv fra 1969, altså et direktiv, som var gældende ved Danmarks indtræden i EF, et direktiv, som Kommissionen har peget på vi ikke har opfyldt og levet op til. Her kan jeg med det samme besvare det spørgsmål, som hr. Ove Jensen stillede til mig: hvad er forskellen på et EF-direktiv og en EF-forordning? Der er den forskel, at når der er tale om et EF-direktiv, så er landene forpligtet af det, men det skal transformeres til landets egen lovgivning, før det er gældende lov i det enkelte land, hvorimod en EF-forordning umiddelbart er gældende i samtlige medlemslande. Det er forskellen, men det er klart, at den omstændighed, at det har direktivform, giver ikke Danmark mulighed

[Ministeren for skatter og afgifter.]

for ikke at leve op til den forpligtelse, der ligger heri.

Jeg kan med det samme sige til hr. Ove Jensen, at jeg har ikke nogen mulighed for – og det ved hr. Ove Jensen – at svare på, om samtlige udstedte direktiver på nuværende tidspunkt er omformet til gældende lov i samtlige medlemslande. Jeg kan sige om det spørgsmål, vi behandler her, at det i de seks gamle medlemslande er gennemført, Irland har gennemført det, og England har et lovarbejde i gang omkring dette direktiv, vi taler om her. Det falder helt naturligt sammen med den omstændighed, at vi fra den 1. januar 1978 er fuldstændig omfattet af toldområdet.

Jeg skal sige til hr. Brixtofte, at det er nu ikke helt så enkelt, som hr. Brixtofte ville gøre det til, nemlig så enkelt, at der alene skulle være tale om en anden tekst. Sagen er jo, at den ordning, vi hidtil har kørt med, har virket på den måde, at man på helt normal vis har betalt told, når varerne kom, og det var først i forbindelse med udførelsen, at der kom en ekspeditionssag gående på at godtgøre en betalt afgift. Nu skal vi i hver enkelt situation give bevillingen. Vi skal postere disse beløb, som vi her giver fritagelse for, og vi skal på et senere tidspunkt – og det er altså en helt ny operation – udbetale det, som blev det faktiske resultat, mens restbeløbet skal videresendes til EF. For man må jo ikke glemme, at toldindtægterne er egne indtægter for EF; det er her, EFs interesse i sagen ligger. Jeg vil gerne føje til, at vi jo med mellemrum skal aflevere opgørelser over, hvad vi har ydet af fritagelser, og EFs interesse i denne sag er jo, at medlemslandene ikke ved at give store fritagelser skal forskyde det tidspunkt, hvor EF modtager sine egne indtægter.

Vi har forsøgt udførligt at beskrive disse ting i bemærkningerne på side 8 og side 9, men det er klart, at jeg er parat til under udvalgsarbejdet at søge at give en endnu mere uddybet fremstilling af disse ting. Men jeg vil gerne allerede her have understreget dette, at der ligger en række nye operationer, som toldvæsenet skal foretage, samtidig med at EF har interesse i det, fordi det er af betydning for det tidspunkt, hvor EF modtager egne indtægter.

Jeg skal ikke gøre yderligere bemærkninger her ved førstebehandlingen, men endnu en gang takke for den velvillige modtagelse, forslaget fik; der er adviseret nogle ting til ud-

valgsarbejdet, og dér er jeg selvfølgelig parat til at medvirke.

Camre (S):

Hr. Ove Jensen mente at kunne citere mig for en udtalelse om, at vi var ophørt med at føre økonomisk politik. Det er ikke i overensstemmelse med, hvad jeg faktisk sagde. Det, jeg sagde, var, at vi med dette lovforslags gennemførelse ville miste muligheden for at bruge toldsatskerne og differentiering af toldsatskerne til at føre økonomisk politik. Jeg forstår, at hr. Ove Jensens egentlige kritik på dette område af regeringen nærmest er, at man fører økonomisk politik.

Brixtofte (V):

Jeg er ikke uenig med skatteministeren i, at det ikke er nøjagtig det samme, man vil gøre, men jeg er enig med skatteministeren i det, han faktisk netop redegjorde for, nemlig, at det, der er tale om, er, at det bliver mere indviklet, men at det for EF, for den danske stat, for virksomhederne, i realiteten bliver det samme. For virksomhederne bliver det bare sådan, at man i stedet for at betale told, når råvarerne kommer ind, og få tolden godtgjort ved udførsel af færdigvaren betaler depositum svarende til tolden og får dette depositum tilbage ved udførsel. Det er nøjagtig det samme for virksomheden. Det er det ene. For EF vil det også være nøjagtig det samme, fordi man i EFs egne indtægter ved afregning af tolden modregner materialtoldgodtgørelsen. Når det gælder det andet, vil differencen være den samme; det beløb, der netto bidrages til EFs kasse, vil være nøjagtig det samme. Derfor vil det være det samme for EF, og det vil være det samme for virksomhederne, men det hele vil bare være mere besværligt, fordi der skal laves en masse mere regnskab og kontrol. Det er derfor, jeg henstiller til skatteministeren, at man prøver at finde en anden ordning, således at man fortsat kan gøre nogenlunde det samme, eller også, hvis man skal opfylde direktivet, i hvert fald kan gøre det på en måde, så det ikke belaster toldvæsenets arbejde.

Knud Jespersen (DKP):

Bare et par korte bemærkninger. Når skatteministeren siger, at det, vi gør nu, aldeles ingen betydning har, vil jeg lige gøre opmærksom på, at hvis man skulle have ført tolden tilbage til dens oprindelige provenu fra før vor indtræden

[Knud Jespersen.]

i fællesmarkedet, drejer det sig om 3,4 mia kr., hvor det er 0,8 mia nu, men det har altså ingen betydning.

Skatteministerens besynderlige logik fortsætter, når han siger, at situationen faktisk er, at vi har afviklet. Ja vel, vi har også ophævet subsidieordningerne til skibsværfterne; men det har de andre bare ikke. Så snart man nikker med hovedet i Bruxelles, er vi parat til at fare på med krum hals, så skal vi skynde os lynhurtigt at være blandt de første og de flinkeste, der i detaljer opfylder ethvert ønske, nu og da endogså dem, man end ikke har nået at få fremsat. Hvad betyder det? Det betyder, at i situationer, hvor de andre stærkere og rigere lande giver tilskud til deres produktioner, har de muligheder for at sende billige varer i en stormflod ind over Danmark, der ikke alene betyder dumping – det var til at leve med – men også betyder, at man fratager danske arbejdere rimelige beskæftigelsesmuligheder. Det hjælper da ikke – så vil man til at gøre selvkritik, og det har jeg ikke noget imod, men jeg synes bare ikke i denne sag – at man vil forklare, at de 10 pct., man har søgt at importregulere med i 1971, ingenting betød. Jo, det gjorde det, og vi kan komme i den situation, hvis ellers vi er ansvarsbevidste, at vi bliver nødsaget til at svare de andre igen, dem, der giver tilskud, dem, der laver deponeringsordninger, dem, der laver begrænsninger, fordi de er stærke nok til det, mens vi lægger landet totalt ubeskyttet. Når jeg siger ubeskyttet, betyder det ikke, at jeg mener, vi bare skal opkræve generel told; jeg er tilhænger af fleksibel told, men jeg er også tilhænger af, at tolden bruges med det formål at beskytte dette lands interesser. Det lyder jo vældig smukt, når man forklarer, at det kommer til at gavne hele fællesmarkedet, men man ved jo simpelt hen, at det ikke passer. Det kommer til at gavne de store, og det kommer til at skade de lande, hvis betalingsbalanceunderskud i forvejen er for stort, hvis arbejdsløshed er for stor.

Af disse meget væsentlige principielle grunde tager vi afstand derfra, og det kunne da være interessant, om der var andre end Vesttyskland, Italien, Frankrig og England, der kunne tage forbehold, om ikke lille Danmark som nation kunne svinge sig op til at sige: se, det passer jo ikke, hvad fællesmarkedsmodstandere har sagt, vi tør godt sige, hvad vi vil,

vi lader os ikke dirigere. Men nej, her springer man over med samlede ben og siger: det direktiv må gøres til lov. Vi giver afkald på at regulere vores egen økonomiske og beskæftigelsesmæssige politik ad den vej, vi lægger landet åbent, fordi vi er tilhængere af den helt store frihed og dermed af den økonomiske invasion også fra de multinationale selskaber med billig arbejdskraft og dumpingpriser.

Ove Jensen (FP):

Jeg takker skatte- og afgiftsministeren for de svar, jeg fik angående direktiver fra 1959, som jeg forstod de seks gamle medlemslande har tilsluttet sig i deres nationale lovgivning. Men når der nu er vedtaget et EF-direktiv, der virker dårligt og virker imod sin hensigt, må det da være muligt for os at bruge vores indflydelse til virkelig at få ændret et sådant direktiv i fællesmarkedet – det kunne jeg også tænke mig at spørge om – for det kan ikke være rimeligt, at man kører med noget, som virker stik imod sin hensigt og kun er omkostningsfordyrende for både myndigheder og private erhvervsdrivende.

Der står også i forslaget, at der kan oprettes nye toldoplæg i begrænset omfang. I den forbindelse vil jeg spørge ministeren, hvordan det går med frilageret i Padborg.

Hr. Camres udtalelser skal jeg ikke gå ind i nogen diskussion om; fortrykket vil jo vise, hvad der er blevet sagt.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg skal ikke fortsætte diskussionen med hr. Brixtofte her, kun understrege dette, at der er en række nye opgaver, der skal løses, hvis vi skal leve op til de bestemmelser, der er gældende. Jeg forstod også på hr. Brixtoftes seneste indlæg, at overvejelsen snarere skulle gå på ikke at opfylde det direktiv, som Danmark er forpligtet af.

Den alternative mulighed, som ligesom lå i forslaget om, at vi skulle opfylde det på en anden måde, tror jeg ikke er praktisk gennemførlig. Hvis vi skal leve op til det, skal vi foretage de registreringer, som der er lagt op til her, og vi skal give de indberetninger til EF-Kommissionen, som er fastlagt i direktivet. Skal man gøre noget andet, må det forudsætte en ændring af det gældende direktiv, men det er klart – og det kan også være svar til hr. Ove

[Ministeren for skatter og afgifter.]

Jensen – at hvis der kan skabes tilslutning til det, er det til enhver tid muligt at ændre et gældende direktiv. Spørgsmålet er bare, om man fra EFs medlemslandes side totalt set vil mene, at det er hensigtsmæssigt at reducere den kontrolmulighed, EF har vedrørende egne indtægter, på denne måde; det skal jeg ikke kunne sige noget om.

Hele den argumentation, hr. Knud Jespersen fører, bygger jo på, at vi endnu ikke havde truffet beslutning om at blive medlem af EF, altså at det ikke spiller nogen rolle for vores mulighed for at træffe de beslutninger, vi måtte ønske vedrørende importrestriktioner og deponeringsordninger osv., om vi vedtager dette lovforslag eller ej. Det, hr. Knud Jespersen formentlig har i tankerne, er Italien, som jo bestemt ikke er nogen stærk nation – i hvert fald ikke økonomisk set. De har i flere år været inde i det fælles toldområde, men har på grund af deres økonomiske situation foretaget nogle dispositioner, som ikke er i overensstemmelse med hovedreglen, og har anmeldt dem til EF, hvor Italiens situation har været drøftet. Også England foretog på et tidspunkt dispositioner, der ikke var i overensstemmelse med reglerne, på grund af deres økonomiske situation. Skulle Danmark have i en sådan situation, har vi – og det ved hr. Knud Jespersen også – en bestemmelse i Romtraktaten, der giver muligheder for at foretage særlige dispositioner, og der er også ganske bestemte regler for anmeldelse af disse afvigelser til EFs organer. Derfor viser netop hr. Knud Jespersens egne eksempler, at Danmarks situation ikke vil være ændret, men den har selvfølgelig ændret sig derved, at vi 1972 traf beslutningen om, at vi ville være medlem af EF, at vi ville gå ind under disse fælles regler, som bl.a. indeholder, at vi udgør et fælles toldområde.

Hvad angår den sag, vi taler om her, nemlig afviklingen af den hidtidige forskel i tolden mellem Danmark og de gamle EF-lande, er der to andre lande, der har haft tilsvarende situation, England og Irland, og dér er den aftrapet på helt normal vis på samme måde, som vi har gjort det fra dansk side, og mellem de seks gamle EF-lande er den indre told jo for længst afviklet.

Hr. Ove Jensen spurgte, hvordan det går med frilageret i Padborg. Dertil må jeg sige, at det afhænger af, hvordan det går med dette

lovforslag, fordi dette lovforslag indeholder en bemyndigelse til at træffe en beslutning.

(Kort bemærkning).

Brixtofte (V):

Jeg vil bare understrege over for ministeren, at venstre naturligvis ønsker, at vi opfylder dette direktiv, men også understrege, at meningen med et direktiv jo netop er, at hvert land nationalt selv skal bestemme, hvorledes man skal opfylde de nærmere målsætninger, der er angivet i et direktiv, og netop på baggrund af denne margen for det enkelte land til selv at udforme reglerne vil jeg gerne under udvalgsarbejdet efterlyse, hvilke saglige argumenter der skulle være fra EFs side for at påføre os ekstra administration.

(Kort bemærkning).

Knud Jespersen (DKP):

Jeg er da taknemlig for, at hr. Brixtofte gør opmærksom på, at man har lov til at rette kommaer og lave om på stilen, men det afgørende er, at når direktiverne er vedtaget, skal de også opfyldes.

Når jeg overhovedet bad om ordet, var det bare for at gøre denne korte bemærkning: jeg håber, at skatte- og afgiftsministeren tegner regeringen og socialdemokratiet i denne sag. Når det bliver sagt, at man naturligvis har lov til og kan gøre det samme, som Vesttyskland, Italien, Frankrig eller England har gjort eller gør, så er det noget, jeg vil notere mig, for jeg er indstillet på, at man må holde fast i det, og så bliver det altså regeringens og et flertals ansvar i dette høje ting, om man vil beskytte eller ikke beskytte. Jeg beklager bare meget at måtte sige, at jeg ikke rigtig tror på ministerens erklæringer, ej heller om de blev beediget, i denne sag.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg kan på hele regeringens vegne sige, at der ikke er tillagt de enkelte lande særlige dispositionsmuligheder. De enkelte lande er underkastet de samme regler, hvad enten de er store eller små.

Til allersidst: jeg håber ikke, vi kommer i en situation, hvor vi får behov for at træffe de samme dispositioner, som Italien har været nødt til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Kulturudvalget (20/12 76):

Udtræder: Mette Groes

Nyt stedf.: K. J. Mortensen

Boligudvalget (20/12 76):

Udtræder: Preben Steen Nielsen

Nyt medlem: Winnie Russell

Undervisningsudv. (20/12 76):

Udtræder: Mette Groes

Nyt medlem: Winnie Russell

Kirkeudvalget (20/12 76):

Udtræder: Mette Groes

Nyt medlem: Winnie Russell

Markedsudvalget (20/12 76):

Udtræder: Hans Hækkerup

Ny stedf.: Ole Espersen

Retsudvalget (20/12 76):

Udtræder: Mette Groes

Ny stedf.: Winnie Russell

Udtræder:

Hans Hækkerup

Nyt medlem: Ole Espersen

Udenrigsudvalget (20/12 76):

Udtræder: Hans Hækkerup

Ny stedf.: Ole Espersen

Det energipolit. udvalg (28/12 76):

Udtræder: Kruuse

Nyt medlem: Kirsten Sparre Andersen

Miljøudvalget (28/12 76):

Udtræder: Kruuse

Ny stedf.: Kirsten Sparre Andersen

Socialudvalget (28/12 76):

Udtræder: Kruuse

Ny stedf.: Kirsten Sparre Andersen

Udenrigsudvalget (28/12 76):

Udtræder: Kruuse

Nyt medlem: Kirsten Sparre Andersen

Udv. ang. vidensk. forskning (28/12 76):

Udtræder: Biltzing

Nyt medlem: Kirsten Sparre Andersen

Grønlandslove (28/12 76):

Udtræder: Kruuse

Nyt medlem: Kirsten Sparre Andersen

Undervisningsudv. (28/12 76):

Udtræder: Mysager

Nyt medlem: Brøndlund Nielsen

Udv. om fysisk planlægn. (28/12 76):

Udtræder: Mysager

Nyt medlem: Brøndlund Nielsen

Det udenrigspolit. nævn (28/12 76):

Udtræder: Mysager

Ny stedf.: Brøndlund Nielsen

Finansudvalget (1/1 77):

Udtræder: Grethe Philip

Nyt medlem: Bilgrav-Nielsen

Markedsudvalget (3/1 77):

Udtræder: Edele Kruchow

Ny stedf.: Stinus

Det udenrigspolit. nævn (3/1 77):

Udtræder: Hilmar Baunsgaard

Nyt medlem: Stinus

Udtræder: Svend Haugaard

Ny stedf.: Hilmar Baunsgaard

Forsvarsudvalget (3/1 77):

Udtræder: Birte Kjærum

Ny stedf.: Stinus

Udenrigsudvalget (3/1 77):

Udtræder: Edele Kruchow

Nyt medlem: Stinus

Udtræder: Birte Kjærum

Ny stedf.: Edele Kruchow

Kommunaludvalget (3/1 77):

Udtræder: Birte Kjærum

Ny stedf.: Gunner Baunsgaard

Kirkeudvalget (3/1 77):

Udtræder: Birte Kjærum
Ny stedf.: Bilgrav-Nielsen

Socialudvalget (10/1 77):

Udtræder: Aksel Knudsen
Nyt medlem: Inge Krogh

§ 71-tilsynet (10/1 77):

Udtræder: Aksel Knudsen
Nyt medlem: Inge Krogh

Retsudvalget (10/1 77):

Udtræder: Aksel Knudsen
Ny stedf.: Inge Krogh

Udenrigsudvalget (10/1 77):

Udtræder: Aksel Knudsen
Ny stedf.: Inge Krogh

Det udenrigspolit. nævn (11/1 77):

Udtræder: Litten Hansen
Nyt medlem: Steen Folke

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 12. januar, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg på 17 medlemmer angående ministerkontrol med bevillinger [af Lysholt Hansen m. fl.]

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om DSB.

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om elektriske stærkstrømsanlæg.

Mødet hævet kl. 16.45.
